

Halep

— Harun Yıldırım · 17 Aralık 2016

HALEP

Halepteki kim diye sorarsan eğer gardaş?
Anlatayım da dinle o Türkmen dir, o Dadaş,
Bir tarafım Halepse bir tarafımda Maraş,
Vatan yanmış deyince koşupta gelenlerdi.
Onlar Çanakkale de yatıpta ölenlerdi.

Uyan gardaşım uyan Musul halep senindir,
Zulüm, sana müslüman denildiği içindir,
İbrahim ol, Hamza ol kır o putları indir,
Bu yol tozlu taşlıdır geri dönme yolundan.
Korkma bir aksakallı tutar senin kolundan.

Edebi erkanı yok, günah yüklü katırlar,
Başım avuçlarımda, canım ölüm hatırlar,
Dua edin ümmete, ey nur yüzlü yatırlar,
Ateş düştü halepe yürekleri dağılıyor.
Yetiş ya Rasulallah ümmetin kan ağlıyor.

Gökyüzünününden yıldızlar birer birer düşerken,
Betonların altına alçak ölüm döşerken,
Sağ yanı ateş yaktı sol tarafım üşürken,
Gökteki bombaları çiçek sandı çocuklar.
Baharını görmeden kırıldı tomurcuklar.

Kalkıpta silkelensen muhitinden bir kere,
Bir deste gül bırakır ilahi kudret yere,
Kurtlar kuşlar gülümser yeşillenir dağ dere,
Ayılar inine biz aşyanlara durduk.
Tarihe mührümüzü biz altı asır vurduk.

Beton altında kalmış kurumuş ekmek baldı,
Halebin kadınları hem yetim hem dul kaldı,
Kalk kardeşim kapını o öz kardeşin çaldı,

Uyku dediğimiz şey ölümse uyanılmaz.
Hazin hazin ağlayan gözlere dayanılmaz.

Kaldır meşaleni yak savrulsun azar azar,
Firevuna şeytana dünya kurulmuş pazar,
Kaş ile göz arası, hayat , ölüm ve mezar,
Ecdadımın selamı vakiyede femandır.
Her bir Asımın nesli bu cihana sultandır.

HARUN YILDIRIM